

KOMPAS

SBOROVÝ LIST CÍRKVE BRATRSKÉ V BRNĚ, KOUNICOVA 15

Ročník XXVII • prosinec • 2021

ROZHOVOR
S DANIELEM
KOMRSKOU

BAZÁREK

SBOROVÝ VÝLET

Z DĚTSKÉ
SLAVNOSTI 2016

PROGRAM NA PROSINEC 2021

2	Kalendárium	
3	Úvodník	Josef Vávra
3	Sborová kronika	Karel Hůlka
4	Vzpomínka na s. Evu Kakáčovou	rodina
8	Rozhovor s Danielem Komrskou	zpovídala Lenka Broklová
11	Letopisy	Josef Vávra
13	Zprávy ze staršovstva	staršovstvo
15	Z Diakonie	Noemi Komrsková
16	Hradisko Staré zámky	Jana Rausová
17	Prosinec v našem sboru	

Fotografiemi a ilustracemi do tohoto čísla přispěli: David Fajfr, rodina Horských, Noemi Komrsková a webové stránky.

SBOR CÍRKVE BRATRSKÉ

Brno Kounicova 15;

kazatelé:

Karel Hůlka (tel.: 604 991 260)

Daniel Komrška (tel.: 777 004 861)

kancelář sboru (Lydie Křipačová):

v úterý (17 až 19) – tel.: 530 342 302

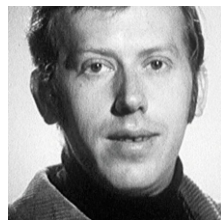
<https://www.facebook.com/cirkev.bratska.kounicova>

Pobočka Diakonie:

Noemi Komrsková – tel.: 777 004 821

Kalendárium

1. 12. 1951 – v Brně dáno do provozu autobusové nádraží U Grandu.
3. 12. 1621 – v Hradci Králové narozen jezuitský kněz a spisovatel Bohuslav Balbín.
4. 12. 1941 – do Terezína přijíždí první transport židovského obyvatelstva z Protektorátu Čechy a Morava.
5. 12. 1791 – ve Vídni zemřel skladatel Wolfgang Amadeus Mozart.
5. 12. 1901 – v Chicagu narozen filmový producent, animátor a režisér Walt Disney.
5. 12. 1971 – v Praze zemřel herec, dramatik, textař a zpěvák Jiří Grossmann.
7. 12. 1941 – Japonsko napadlo americkou základnu na Pearl Harboru. USA tak vstupují do 2. světové války.
8. 12. 1731 – ve východočeských Chotěborkách narozen český hudební skladatel František Xaver Dušek.
9. 12. 1871 – v Praze zemřel malíř a grafik Josef Mánes.

► pokračování na straně 7

KOMPAS

Sborový list Sboru Církve bratrské Brno, Kounicova 15

Vychází vždy na začátku nového měsíce pro vnitrosborové účely. Uzávěrka příštího čísla 22. 12. 2021. Příspěvky dodané po uzávěrce nemusí projít redakční úpravou. Připravují: Lenka Broklová (broklova@volny.cz), Petr Raus (petr.raus@cb.cz), Josef Vávra (gon@email.cz), David Fajfr (david.fajfr@seznam.cz), copy Martin Kulísek. Příspěvky možno posílat též na výše uvedené e-maily. Děkuje.

Přidušené Vánoce

Letos nás čekají další tak trochu přidušené Vánoce. Možná jsme se těšili na předvánoční akce, nákup dárků a další přípravy. Teď nevíme, co přesně očekávat. Jako křesťané bychom tím nemuseli být zaskočení. Adventní období není z křesťanského pohledu jen příprava na Vánoce. Adventní období se začalo zachovávat přibližně před patnácti stoletími mimo jiné jako příprava na Pánův druhý příchod. Návrat Pána Ježíše je dosud pevnou součástí věrouky naší církve i dalších křesťanských církví, které se hlásí ke starocírkevním vyznáním víry, jako je apoštolské nebo nikajsko-cařihradské. Ale někdy mám pocit, že je asi takovou součástí naší víry, jako je součástí naší domácnosti kniha založená v zadní řadě knihovny. Ta kniha tam sice je, ale nevíme, kde přesně, ani co je v ní. V některých křesťanských kruzích se stal návrat Páně naopak záležitostí zvláštního zájmu, který leckdy vedl a vede k vytváření hrůzných obrazů posledního období před Kristovým návratem. Strach z nadcházejících hrůz možná může někoho vyvést z falešné sebejistoty, ale nakonec ne strach, ale jen nevýslovná Boží dobrota může trvale změnit lidské srdce (viz Ř 2,4). Může se zdát, že uvažování o návratu Páně je spíš problém, kterým je lépe moc se nezabývat. To by ale byla velká škoda. V návratu Pána nejde totiž o nic jiného než o dovršení plánu budování Božího království. To je už teď skrze Krista neviditelně přítomné v lidských srdcích, ve společenství Boží lidu a tajemně působí v tomto světě. Nakonec se stane zjevným. Jako křesťané se musíme znova utvrdit v tom, abychom *očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velkého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista* (Tt 2,13). Pak bude skrze jakoukoliv tíseň, včetně té současné – covidové, prozařovat naděje a radost.

Karel Hůlka, kazatel sboru

SBOROVÁ KRONIKA

PROSINEC / 2021

*On nás vysvobodil z nadvlády temnoty a přenesl do
království svého milovaného Syna.*
Koloským 1,13

BLAHOPŘEJEME

kdy	komu	proč
3. 12.	sestře Jarmile Mikyskové z Brna	83 let
8. 12.	sestře Martě Kotrbaté z Brna	73 let
12. 12.	sestře Daně Mátlové z Brna	73 let
20. 12.	bratru Davidu Fajfroví z Brna	70 let
23. 12.	bratru Antonínu Zezulovi z Brna	76 let
25. 12.	sestře Martě Stypové z Brna	96 let

ÚMRTÍ

- ♦ V měsíci listopadu jsme se rozloučili se sestrou Evou Kakáčovou a Bronislavou Bolkovou, které patřily k nejstarším sestrám v našem sboru. Sestra **Eva Kakáčová** z Blanska odešla v sobotu 13. listopadu ve věku 91 let a pohřební rozloučení se konalo v Blansku v kostele a ve Sloupu u hrobu.

- ♦ Sestra **Bronislava Bolková** ze Sedlece u Mikulova zemřela v pondělí 18. listopadu ve věku 89 let, pohřební rozloučení se konalo v rodinném kruhu.

Vzpomínka na sestru Evu Kakáčovou

25. 6. 1930

—

13. 11. 2021

Naše babička a maminka Eva Kakáčová se narodila 25. 6. 1930 v krásné malé vesnici Vavřinec v Moravském krasu jako prvorozené dítě manželům Janě a Josefovi Trávníčkovým. Zde prožila celé své dětství.

Když jí bylo osm let, zemřel jí tatínek na tuberkulózu. Byla to pro ni velká ztráta, protože tatínka měla ráda a hodně si rozuměli. Byla to těžká doba pro celou rodinu, navíc v době probíhající hospodářské krize a již hrozícího válečného konfliktu. Maminka se musela postarat o rodinu; vydělávala si šitím oblečení pro známé, později pro státní podnik. Pro malou Evu to nebylo snadné, mnohé povinnosti

přešly na ni a na mnoho radostí ani citů nebyl prostor.

S maminkou a s mladším bratrem chodili na bohoslužby do kostela do Sloupu v Moravském krasu. Hledala cestu k víře v Boha jako Spasitele, avšak po smrti tatínka, kterou brala jako velkou křivdu i vůči Bohu, ji nedokázala přijmout.

Po válce, to jí bylo patnáct let, šla studovat do Brna na rodinnou školu. V Brně byla pozvána do shromáždění mládeže na Kounicovu ul. do tehdejší Jednoty československé. Tady díky Boží milosti opět našla svou víru i duchovní domov, později i s celou rodinou.

Už během studií se seznámila s Josefem Kakáčem, se kterým jezdili ze stejné vesnice do Brna na studie. Vzali se, když jí bylo osmnáct let. Během čtyř let se jim narodili tři synové – Josef, Jan a Jiří a nejmladší Vladimír po dvanácti letech. Syny společně vychovávali ke křesťanským hodnotám. Každou neděli jezdili do Brna na bohoslužby a jako rodina tu našli duchovní zázemí a přátele. Auto měli jako první ve vesnici, právě pro nedělní cesty do Brna.

Manželé Josef a Eva strávili celý společný život v rodné vesnici, Vavřinci – místně řečeno „ve Vavřinču“. Na stáří se přestěhovali do nově otevřeného domu s pečovatelskou službou v Blansku, kde zůstali až do konce svého života. Společně jezdili na zahradu do Vavřince, kterou měli oba velmi rádi. Později, po smrti manžela, maminka ještě nějakou dobu sama pečovala o zahradu. Zahradu byla její radost a také radost pro její blízké i známé. Její květiny, jahody, maliny, rajčata, okurky a další plodiny čerstvé i luxusně zpracované potěšily nejednoho z nás.

Naše maminka a babička vystudovala nejenom rodinnou školu, ale už jako maminka čtyř synů střední ekonomickou školu, obor veřejné stravování. Ve stravování pracovala celý život, napřed jako kuchařka v základní škole ve Sloupu, později tamtéž jako vedoucí školní jídelny. S dobrým jídlem ji má spojenou skoro každý, kdo se s ní potkal. Její řízky, králík na zelenině, koláče nebo indiánky se staly legendou. Neváhala vstávat ráno v pět hodin, aby zadělala těsto a postavila se k troubě.

Surovinami ani námahou nikdy nešetřila a na výsledku to bylo vždycky poznat.

Radost jí dělala zejména vnoučata – Petra, Andrea, Miriam, Jan, Marie, Daniel, Jiří a Petr. Ráda se jim věnovala. Uměla spoustu říkadel, básniček, zejména od Františka Hrubína. S vnoučaty si naplňovala svou touhu po práci s dětmi v mateřské škole, která zůstala jen snem. Na svoje děti i vnoučata ráda pletla, háčkovala a šila.

Na závěr života, kdy už měla málo sil, měla oporu a pomoc v pečovatelnách a ve svých synech, zvláště pak v nejstarším a také v nejmladším, kteří bydleli relativně blízko a u babičky často pobývali. Další se zase staral o finanční pomoc, když bylo potřeba. V posledních letech ji navštěvovala vnučka Ája, která si s ní dobře rozuměla a svou jiskřivou povahou uměla babičku potěšit i rozesmát.

Zemřela po dlouhodobých zdravotních problémech v nemocnici v Letovicích. Přestože byla nepříznivá epidemiologická situace a návštěvy nebyly povoleny, mohli ji v posledních dnech postupně navštívit synové a vnoučata. Zemřela ve chvíli, kdy ji za ruku držel její vnuk.

Jejím mottem bylo: *Věř v Pána Ježíše Krista a budeš spasen Ty i dům tvůj.*

Citujeme ze slov babičky a maminky před několika lety:

„Tak jsme ten život prožili někdy v kotrmelcích, ale důležité je, že jsme přes všechny překážky zůstali u Boha. Za všechno, co jsem prožila, jsem vděčná a беру to z ruky Boží. Stálo to za to.“

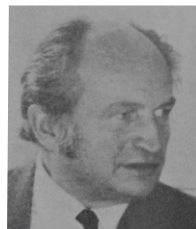
z pobřežního rozloučení, rodina

KALENDÁRIUM

VĚCÍ DUCHOVNÍCH I SVĚTSKÝCH

9. 12. 1931 – v Praze narozen herec, režisér a dramatik Ladislav Smoljak, jeden ze zakladatelů Divadla Járy Cimrmana.
10. 12. 1991 – na summitu v Maastrichtu byla přijata Smlouva o Evropské unii.
10. 12. 1991 – v Praze zemřel významný český historik dějin husitství a Jednoty bratrské Josef Macek.
13. 12. 1981 – generál Wojciech Jaruzelski vyhlásil v Polsku výjimečný stav, aby zastavil rostoucí vliv opozičního hnutí Solidarity.
14. 12. 1921 – v Brně narozen český historik František Graus.
17. 12. 1781 – ze slovenské Modry na Moravu přichází po vydání tolerančního patentu první „oficiální“ evangelický kněz Jan Hrdlička a usazuje se ve Vsetíně.
18. 12. 1751 – v Praze zemřel barokní architekt a stavitel Kilián Ignác Dietzenhofer, autor mnoha pražských (např. chrám sv. Mikuláše na Malé Straně) a českých kostelů a klášterů (Broumov, Opařany, Nepomuk).
18. 12. 1871 – v Brně narozen architekt Jan Kotěra – autor mj. budovy Muzea východních Čech v Hradci Králové nebo Právnické fakulty UK.
18. 12. 1926 – v Městském divadle Na hradbách (dnešním Mahenově divadle) se odehrála světová premiéra opery Leoše Janáčka Věc Makropulos.
18. 12. 2011 – v Praze zemřel první český prezident Václav Havel.
22. 12. 1941 – v koncentračním táboře v Mauthausenu zemřel herec, textař a skladatel Karel Hašler.
- 25. 12. – Slavnost Narození Páně / Boží hod vánoční** – určení tohoto dne jako Kristova narození pochází od papeže Liboria z roku 336.
26. 12. 1431 – na hradě Helfenburk umírá sedmý arcibiskup pražský Konrád z Vechty.✿
27. 12. 101 – tradiční datum úmrtí apoštola Jana. Jako jediný z apoštolů nezemřel mučednickou smrtí. Zemřel a je pohřben patrně v Efezu (dnešní Ayasuluk v Turecku).
29. 12. 1941 – ve Staré Říši zemřel katolický filosof a vydavatel Josef Florián.
31. 12. 1991 – oficiálně zaniká Svaz sovětských socialistických republik.

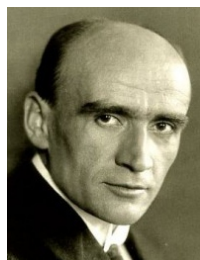
♦ Události označené ✿ jsou rozvedeny v Letopisech (na straně 11).

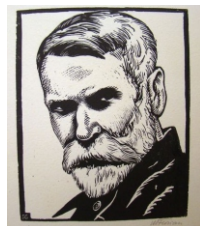
Josef Macek

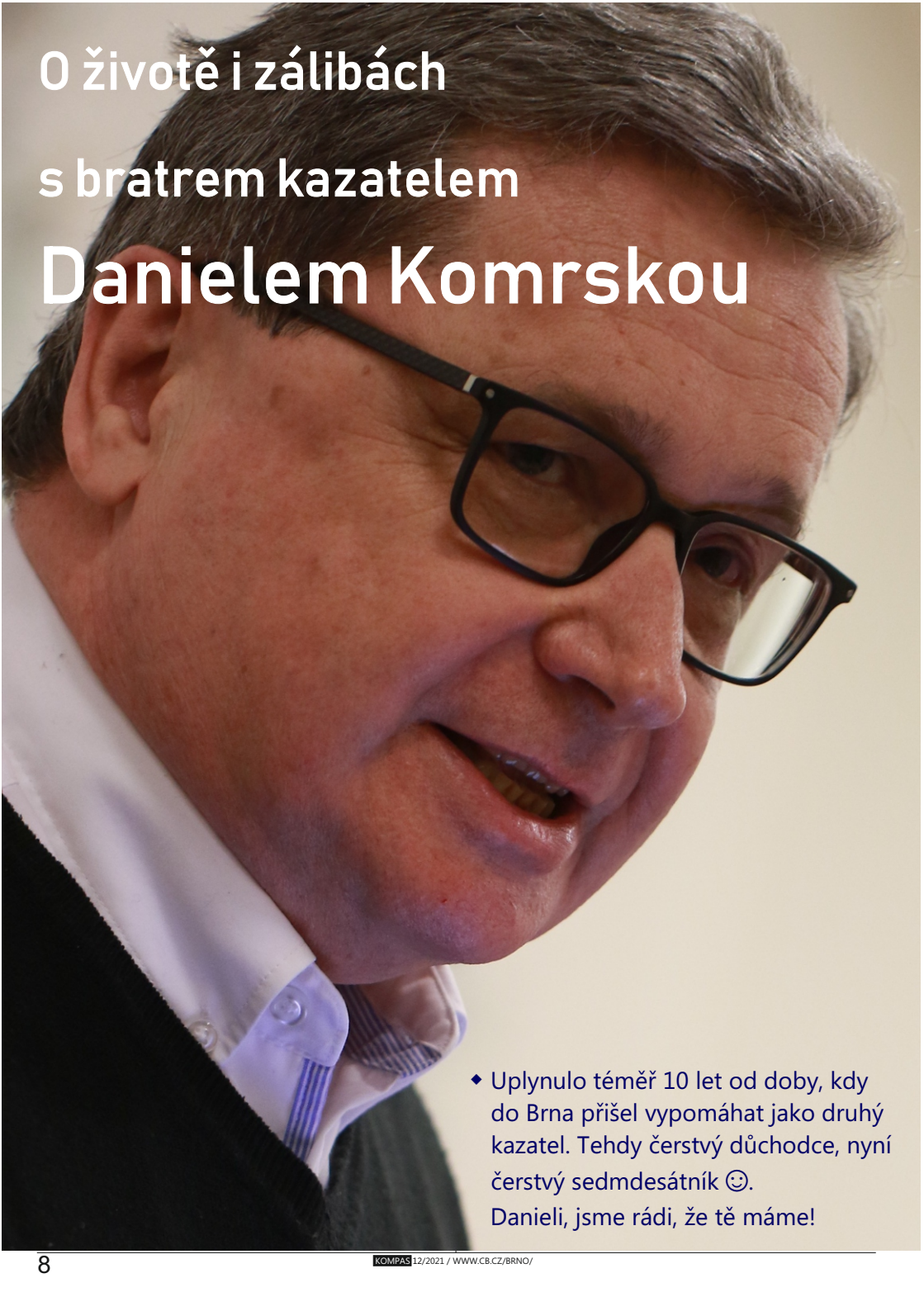
Jan Kotěra

Karel Hašler

Josef Florián

O životě i zálibách s bratrem kazatelem Danielem Komrskou

- ◆ Uplynulo téměř 10 let od doby, kdy do Brna přišel vypomáhat jako druhý kazatel. Tehdy čerstvý důchodce, nyní čerstvý sedmdesátník 😊.
Danieli, jsme rádi, že tě máme!

✖ Co tě tenkrát do Brna vedlo?

Přivedlo nás pozvání Honzy Asszonyi a staršovstva v době, kdy jsme s Noemi chtěli jít už do důchodu. První pozvání jsem proto odmítl. Pak přišlo asi po roce a půl pozvání druhé, a tam jsem pochopil, že to Pán Bůh myslí vážně. I když jsem asi neměl ani moc představu, co bude mým úkolem.

✖ Byl tvůj souhlas s příchodem do Brna z tvého pohledu dobré rozhodnutí? Nebo toho lituješ?

Rozhodně to z mého pohledu bylo dobré rozhodnutí, vůbec nelituji, jsem za to velmi vděčný. Jen žasnu, jakou trosku může Pán Bůh použít.

✖ Na kterých místech jsi v životě žil?

Narodil jsem se v Hranicích na Moravě, pak jsem žil v Lipníku nad Bečvou, Ružomberku (SK), Lipníku nad Bečvou, Bratislavě, poté jsem studoval na Teologickém semináři St. Chrischona Bettingen ve Švýcarsku. Jako kazatel jsem posléze působil v Bratislavě, Českých Budějovicích, Praze, Vysokém Mýtě a v Brně. Na některá místa jsem se vracel opakovaně, protože můj otec učil na Vojenské akademii technické předměty. Po roce 1948 byly přesuny trestem za to, že můj otec, podplukovník Jan Komrska, byl věřící a s rodinou chodil do kostela. Československá lidová armáda potřebovala mého otce jako odborníka, ale ne jako vyznávajícího křesťana. Jinak to byla pro mě výborná příprava pro kazatelskou službu, se stěhováním jsem neměl problém. Stěhovali jsme se i po půl roce, třeba i mezi Vánocemi a Novým rokem. Bylo to součástí mého života.

✖ Jaká byla vaše rodina?

Narodil jsem se jako čtvrtý z pěti synů Janovi a Anežce Komrskovým. Oba rodiče byli věřící a nás děti vedli k víře. Více životem než slovy, svědectvím víry a statečností v nesnadných 50. letech minulého století. Jak

jsem už zmínil, otec učil už před 2. světovou válkou na vojenské akademii, maminka se starala o domácnost a nás kluky. Církev, sbor byl pro nás druhým domovem, na každém místě, kde jsme bydleli, jsme žili s křesťany z BJB, ČCE, CB. Rodiče od mládí patřili do Jednoty československé. Když jsme dorůstali, rodiče se velmi modlili, abychom se dostali někam, kde je sbor Jednoty československé. To Pán Bůh vyslyšel zvláštním způsobem, otce za trest převedli do Bratislavy (1956) kde ho pak propustili – vyhodili z armády. A tam byl sbor Jednoty československé, kde jsme zakotvili.

✖ Které okamžiky svého života považuješ za rozhodující?

Určitě rozhodnutí odevzdat svůj život Pánu Ježíši, rozhodnutí jít studovat teologii, rozhodnutí pro manželku Noemi. A s těmito okamžiky pak souvisí celá řada dalších. Vlastně každé rozhodnutí je v něčem rozhodující.

✖ Které místo tě asi nejvíc ovlivnilo?

Nemám takové místo, ale každé místo, kde jsem žil, mě ovlivnilo, každé mě formovalo a na každém jsem nechal asi i kus srdce.

✖ A kdo z lidí tě nejvíce ovlivnil?

Rozhodně rodiče a pak to byli různí lidé, na každém místě, kde jsem žil, mě Pán Bůh jimi obohatil. Teď mi v mysli defilují a je jich nekonečný zástup.

✖ Víš, že rád čteš a vyprávíš židovské anekdoty. Kde se vzala tato záliba?

Asi v moudrosti těch pravých židovských anekdot. A někdy jsou vlastně i trochu smutné.

✖ Řekneš nám nějakou?

Problémy odplavou snáze s polévkou, než bez ní. Ale to je spíše židovské přísloví. Tak tedy tuto:

Na významný svátek pozval haličský rabín

Leiser Wolf slavného zpěváka z Ruska. Ukázalo se ovšem, že zpěvák je velmi špatný a téměř neumí zpívat.

Když slavnost skončila, přišel zpěvák za rabínem a ptal se ho: „Tak, rabi, jak se vám to líbilo?“

Leiser Wolf chvíli přemýšlí a pak odpoví: „Mám-li být upřímný, loni se Vám to povedlo lépe.“

„Loni?“ diví se zpěvák, „ale já jsem tady loni vůbec nebyl!“

„No právě...“

A ještě jednu aktuální: Malý Icik se ptá otce Khona: „A tatínku, dělají Židé také vánoční nákupy?“ Otec na to: „Ne synku, jenom prodeje. Jenom prodeje.“

✖ Čteš?

Ano, umím číst. Na jednu minutu kázání potřebuji zhruba jednu hodiny přípravy. Většina z toho je četba, asi nejvíc Bible, odborná literatura. Také rád čtu kuchařské knihy a detektivky.

✖ Kde čerpáš témata pro svá kázání?

Já neumím tematická kázání. Oslovuje mě Boží Slovo. Hlavně o nedělích mi pomáhají perikopy podle církevního roku.

✖ Máš nějaké téma, které bys chtěl zpracovat, ale ještě ses k němu nedostal?

Chtěl bych se vrátit k proroku Abakukovi, kterého jsem probíral na biblických hodinách, a podrobněji ho zpracovat. Snad i v nějaké knižní podobě.

✖ Co právě promýšlíš?

Advent a Vánoce 2021.

✖ Nechybělo nebo nechybí ti vaření pro seniorská setkání, když jsou tato setkání v době covidu značně omezená?

No, stalo se to součástí mojí služby ve sboru. Z Bible vnímám, že významné události víry byly spojené s jídlem. Hod beránka,

poslední večeře Pána Ježíše a další. Například Exodus 24,9–11: *Pak Mojžíš a Áron, Nádad a Abihú a sedmdesát z izraelských starších vystoupili vzhůru. Uviděli Boha Izraele. Pod jeho nobama bylo cosi jako průzračný safír, jako čisté nebe. Ale nevztáhl ruku na nejpřednější z Izraelců, ačkoli uzbýli Boha; i jedli a pili. Nejpřednější z Izraelců uzbýli Boha, pak vytáhnou svačinu a musí tuto událost zajist a zapít. Pána Ježíše vidíme často u stolu. Podobně i první křesťané se scházeli ke společnému jídlu. Z toho důvodu mi chybí společné stolování – a k tomu patří i vaření.*

✖ Vaříš jen ve sboru, nebo i doma?

Vařím v poslední době i doma. Relaxuji tím a navíc to dělá radost i Noemi. Ta vařila celou tu dobu, kdy jsme byli v Bratislavě, Budějovicích, Praze i v Mýtě. Nebylo to jednoduché, často jsme nevěděli, kolik nás bude u stolu, kolik přijde nečekaných hostů, a Noemi to zvládala naprosto excelentně. Teď rád pomohu. To jistě neznamená, že by Noemi vůbec nevařila, navíc výborně peče, což já vůbec neumím. Noemi má velmi náročnou službu lidem v trápení a nesnázích, a tak dělá jí radost, když většinou nemusí řešit, co bude k jídlu.

✖ Věnoval ses někdy nějakému sportu?

Nějak cíleně ne, ale v rámci sborových aktivit jsem hrával volejbal, trochu fotbal a také trochu lyže. Teď vynikám ve skoku na špek a také dobře vrhám stín.

✖ Co ti v poslední době udělalo radost?

Příchod Hůlkových do našeho sboru, spolupráce ve staršovstvu, vnoučata, děti, manželka.

✖ Máš nějaké přání?

To je krásná otázka, nechtěl bych ji kazit odpovědí.

*Milý Danieli, děkujeme (nejen za rozhovor)!
Ptala se Lenka Broklová.*

Letopisy

k prosincovým výročím

3. 12. 1621 – narozen Bohuslav Balbín. Pocházel z královéhradecké měšťanské erbovní rodiny Balbínů z Vorličné. Rodný dům Bohuslava musela jeho matka kvůli

potřebě financí prodat jezuitům, kteří je začlenili do komplexu budované jezuitské koleje, dnes známé jako Nové Adalbertinum. Jako dítě byl několikrát vážně nemocen, protože ho jeho matka zaslíbila Bohorodičce, která jej (podle mínění jeho současníků) zázračně vyléčila. Bohuslav již od dětství miloval knihy, a tak není divu, že jeho život směřoval ke kněžskému povolání – svá studia začal v broumovském klášteře, pokračoval pak v Jičíně, Olomouci a Brně,

kde studoval v dnes již neexistující jezuitské koleji u kostela Nanebevzetí Panny Marie v Jezuitské ulici, kde také složil řeholní sliby. Pak začal studovat v pražském Klementinu, kde zažil i oba švédské vpády do Prahy (1639 a 1648 – při tom druhém se Balbín osobně zúčastnil bojů na obranu Staroměstské mostecké věže a byl i zraněn). Po ukončení studií rok působil jako misionář ve východních Čechách, ale poté byl kvůli „nedostatečné horlivosti“ určen pro pedagogickou dráhu. Zde se ukázala jeho erudice i značné vlohy k vyučování – 13 let vyučoval na jezuitských školách v Kladsku, Praze, Jindřichově Hradci, Brně, Českém Krumlově a Jičíně, přičemž všude projevoval silné vlastenectví a respekt i k českým autorům v emigraci (jako byl např. Pavel Stránský ze Zhoře). Obzvláště silně kritizoval zemského místodržitele Bernarda Ignáce Jana z Martinic (syna známého defenestrovaného šlechtice Jaroslava Bořity z Martinic), kterého obviňoval ze zrady národních zájmů. Zřejmě toto silné vlastenectví a spory byly důvodem, proč mu byla další pedagogická činnost v roce 1661 zakázána (byť někteří historikové spekulují i o jeho možné „nevhodné“ sexuální orientaci). Byl pak pověřen sepsáním dějin jezuitského řádu v našich zemích, čehož využil k rozsáhlému bádání po různých archivech a publikování prací o českých dějinách. Ve svém *Výtabu z dějin českých* (*Epitome rerum Bohemicarum*) si dovolil pozitivní pohled na vládu Jiřího z Poděbrad, což mu přineslo dlouholetý boj s papežskou

cenzurou. Obdobně i jeho *Rozprava na obranu jazyka slovanského, zvláště pak českého* (*Dissertatio apologetica pro lingua Slavonica, praecipue Bohemica*) byla (byť ji vydal anonymně) cenzurou zakázána. Jeho stěžejním dílem se měly stát rozsáhlé *Rozmanitosti z historie Království českého* (*Miscellanea historica regni Bohemiae*), z plánovaných třiceti dílů však stačil vydat za života jen deset (a další dva pak vyšly posmrtně). V jeho pozůstalosti pak byl nalezen i spis o kulturních dějinách Čech – *Bohemia docta*, který byl významnou vzpruhou pro české vlastenecké učence v době národního obrození. Bohuslav Balbín pracoval na svých dílech až do posledních dnů svého života, i přes ochrnutí ruky v důsledku mrtvice. Zemřel 29. listopadu 1688 a byl pochován v kryptě kostela sv. Salvátora v Praze.

26. 12. 1431 – smrt arcibiskupa Konráda z Vechty. Konrád pocházel z vestfálského hrabství Vechta (poblíž Brém). Stal se knězem, ale protože vykazoval značné finanční dovednosti, Václav IV. jej přijal do královské rady a poté zastával místo královského mincmistra českého a pak i zemského podkomořího. V roce 1408 byl zvolen olomouckým biskupem a od roku 1413 byl papežem potvrzen jako sedmý pražský arcibiskup. Kostnický koncil vážně uvažoval, že jej povolá k odpovědnosti za náboženskou situaci v Čechách, neboť měl za to (asi i oprávněně), že dostatečně razantně nezakročuje proti sílícímu reformačnímu hnutí v Čechách. Svou pozici Konrád ukázal, když se jako arcibiskup roku 1421 přihlásil ke čtyřem artikulům pražským a začal také světit kališnické straně kněze. Možnost svěcení kněží byla pro církev „podobojí“ zásadní, neboť se hlásila k učení o apoštolské posloupnosti, a tedy si nemohla

kněží a biskupy světit nezávisle; potřebovala k tomu osobnost mající z hlediska církevního práva a nauky tento apoštolský mandát – tedy někoho na pozici arcibiskupa. Přistoupením z artikulům Konrád také de facto souhlasil se sekularizací majetku arcibiskupství, což proti němu poštvalo řadu kněží v čele s biskupy olomouckým a litomyšlským a vyneslo mu to také papežskou klatbu. Při jednáních v letech 1423–1425 Konrád pak zastupoval kališnickou (nikoliv katolickou!) stranu. Kvůli této své přichylnosti k husitství byl v roce 1425 papežem zbaven úřadu. Poté pobýval nejprve v Roudnici nad Labem a nakonec na Helfenburku u Litoměřic, kde byli i pohřben.

Připravil Josef Vávra

JEDNÁNÍ STARŠOVSTVA

JEDNÁNÍ 8. A 22. 11. 2021 | BRNO

Přítomni: Petr Dadák, Karel Hůlka, Daniel Komrska, Miroslav Křípač, Tomáš Nykodým, Lukáš Pacek, Jaroslav Štigler, Josef Vávra.
Jednání probíhala částečně v on-line režimu.

1. Pastorační a diakonie v našem sboru

Staršovstvo projednalo další postup ve věci pastorační a diakonské praktické pomoci členům a dalším lidem z našeho okolí. Vnímáme obě služby jako dvě strany jedné mince, které nelze oddělit. Diakonie (pomoc potřebným) je od počátku úlohou církve (vdovy, sirotci), ale podmínky se změnil v tom, že péči o potřebné z větší části převzal sociální stát. My máme dělat to, co za nás nikdo jiný neudělá: duchovní péči nemůžeme koupit od externistů. Praktická materiální pomoc je také jedním z prostředků, jak poskytnout pomoc duchovně-pastorační. Tedy jak přinášet Boží slovo konkrétním lidem.

Odbor praktické služby v původní podobě s původním vedením ukončil činnost. Tím vznikla určitá mezera, kterou zaplňují někteří pracovníci samostatně, případně v samostatných skupinkách a v rámci naší pobočky Diakonie. Ukazuje se, že je třeba tuto práci opět obnovit i ve společné formě, aby nezůstali potřební, ke kterým se pomoc nedostane. To je důležité zvláště v době další vlny covidové epidemie.

Kdokoliv, kdo by měl zájem se do této činnosti sboru jakkoliv zapojit, ať už je to pomoc s návštěvou nemocných a osamělých, s rozhovorem a modlitbou, praktická pomoc se zajištěním materiálních potřeb, případně pomoc s organizací setkání včetně pomoci materiální (zajištění občerstvení), je vítán. Je možné, že by se do této služby rád zapojil i někdo, kdo s ní nemá zkušenosti ani potřebné znalosti. To by nemělo být překážkou. Cílem je také vzdělávání v této oblasti, abychom se naučili sloužit.

2. Stanice v Bohumilicích

V listopadu proběhlo setkání nově zvoleného staršovstva za účasti bratra kazatele Hůlky ve znamení hledání dalšího postupu. Mysleme na práci na stanici také na svých modlitbách.

3. Omezení provozu a opatření v listopadu

V průběhu měsíce listopadu nedošlo ve věci setkávání při bohoslužbách k žádné formální změně nařízení ze strany vlády.

Zároveň však po celou dobu vnímáme rostoucí zatížení nemocnic, zejména nemocnic v Brně, které opět vytváří velkou zátěž zdravotníků. Proto prosíme o důsledné dodržování všech opatření, která již platí nebo jsou doporučována, abychom pomohli šíření nákazy omezit, pokud je to v našich silách. Nad rámec povinnosti dané nařízením prosíme také všechny zpěváky, kteří věrně slouží při nedělní dopolední bohoslužbě, aby provedli v neděli ráno samotest, který je všem k dispozici. Je to proto, že živý zpěv je pro šíření kapének mnohem více rizikový.

S tím souvisí také nové nařízení od 26. listopadu, které omezuje účast na koncertech, včetně koncertů v naší modlitebně, které nejsou bohoslužbou, pouze pro osoby s dokončeným očkováním nebo proděláním nemoci.

4. Soustředění Effathy

Staršovstvo projednalo možnosti dalších soustředění pěveckého sboru Effatha v naší modlitebně. S ohledem na plánovanou rekonstrukci předpokládáme zatím termín na jaře.

5. Omezení online přenosů

Staršovstvo projednalo podnět některých členů na omezení online vysílání našich bohoslužeb a biblických hodin. Vysílání ve stávající podobě může být podle tohoto podnětu důvodem, proč někteří diváci nepřijdou do modlitebny osobně a raději zůstanou doma. To může vést až k pohodlnosti. Pokud by došlo k omezení vysílání, například přenos pouze zvuku bez obrazu formou videopřenosu, mohlo by to více lidí povzbudit k osobní účasti.

Zároveň však platí, že velké množství diváků našich přenosů sleduje bohoslužby a biblické hodiny živě nebo ze záznamu proto, že přijít skutečně nemohou, přestože velmi

chtějí. Pro ně je stávající forma přenosu velkou pomocí. Navíc osobní účast může být pro řadu návštěvníků stále zvýšeným rizikem. Rozestupy při sezení není možné zajistit pro všechny. Proto se staršovstvo nepřiklání v současné době k omezení vysílání z důvodu vyšší motivace k osobní návštěvě.

6. Mosty k lidem

Náš sbor obdržel nabídku na online školení iniciativy Mosty k lidem. Jedná se o jeden ze způsobů, jak pomoci věřícím, aby vedli své známé k Pánu Ježíši. Podle svědectví některých účastníků může být takové školení přínosem. Zároveň je to jedna z cest, jak lépe soustředit svoji pozornost k tomuto poslání – šíření evangelia našemu okolí, tímto nebo jakýmkoliv jiným způsobem. Více informací je k dispozici na webových stránkách sboru.

7. Pracovní skupiny k rekonstrukci

V rámci postupu příprav rekonstrukce bude opět větší důraz kladen na úkoly, které nám nezajistí externí firma. Hledáme proto všechny ochotné dobrovolníky, kteří by se chtěli do této činnosti zapojit. Řada úkolů není přímo stavebně-odborná. Více informací bylo zasláno členům a přátelům e-mailem a podrobnosti jsou k dispozici u kohokoliv ze staršovstva, případně v kanceláři sboru.

8. Změna dodavatele zemního plynu

S ohledem na celkovou situaci na trhu s energiemi nenabídl stávající dodavatel zemního plynu, se kterým má sbor smlouvu z roku 2016, výhodnou nabídku pro další období, které je stanovené na kalendářní rok. Staršovstvo se proto rozhodlo po projednání jak s původním poradcem, tak vlastním průzkumem trhu k uzavření smlouvy s jiným dodavatelem, aktuálně

nejvýhodnějším pro maloodběratele z řad právnických osob.

9. Informace ze setkání statutářů sborů

Vedle celé řady provozních otázek, které byly předmětem listopadového online setkání statutářů sborů, přinášíme jednu zajímavou informaci. Stejně jako loni i pro letošek platí, že fyzické osoby mohou od základu daně z příjmu odečíst dary až do výše 30 % tohoto základu. Pro ty dárce, kteří plánují například jednorázový dar na rekonstrukci, může být výhodnější tento dar poskytnout ještě v tomto kalendářním roce.

10. Investice prostředků na rekonstrukci

V letošním roce jsme obdrželi větší množství cílených darů na rekonstrukci. Vzhledem k tomu, že čerpání těchto prostředků bude postupné, rozhodlo staršovstvo část naspořených prostředků převést do konzervativních investičních nástrojů s krátkou výpovědní lhůtou, aby se snížil vliv poměrně vysoké inflace.

11. Vyhlášení sbírky na Diakonii

Od neděle 21. listopadu do neděle 5. prosince proběhne sbírka na Diakonii. Výtěžek bude věnován jak celocírkevní Diakonii, tak naší pobočce v poměru 3:7 ve prospěch naší pobočky.

staršovstvo

Z Diakonie

V říjnu se nám podařilo sejít se se seniory a potěšit se obecenstvím a rozhovory. Byl s námi zase i bratr kazatel Hůlka. Další vlna infekce covid nám znemožňuje se znovu sejít. Tím víc jsme vděční za přenosy bohoslužeb a vyhlížíme další vzájemnou modlitební, telefonickou, písemnou i jinou podporu.

Od 9. října jsme mohli začít v prostorách sboru Bazárek šatstva, domácích potřeb, knih a výrobků Tvořivého kroužku. Díky toleranci staršovstva i vás všech jsme mohli ponechat tento bazárek měsíc a moc to pomohlo v prodeji. Vybrali jsme 25 000 Kč; půl patří sbírce na rekonstrukci modlitebny a půl potřebám Diakonie sboru.

Zatím jsme ukončili organizování sbírky šatstva, protože nebudeme mít k účelu takové sbírky prostor v su-

terénu domu. Kdyby někdo měl nějakou nouzi, prosím, dejte nám vědět. Snažili bychom se pomoci individuálně.

To, co jsme neprodali, jsme mohli nabídnout kurátorům sociální práce města a Diakonii ČCE v Broumově.

Noemi Komrsková

Hradisko Staré zámky

V neděli 14. 11. 2021 jsem při obědě, kromě příjemného posezení s rodinou, prožívala velké dilema. Věděla jsem, že bratr Pepa Vávra organizuje odpolední výlet se srazem ve 14 hodin. Kdybych na to šťastně zapomněla, měli bychom společně siestu s voňavou kávou a sladkou dobrotou. Já ale nezapomněla, tak jsem stále přemýšlela – jít či nejít. Naše dospělé děti měly už jiný program a po obědě odjely. Martin řekl, že je mu jedno, co budeme odpoledne dělat, a nechá to na mně. Tak jsem přemýšlela a moje konečné rozhodnutí bylo jít.

Sešli jsme se na konečné autobusu v Brně-Líšni v počtu cca dvaceti účastníků různého věku ☺. Vyrázili jsme klidnou přírodou, která jako by už chtěla spát. Listí bylo téměř všechno opadané a my tiše šli blátivou cestou mezi stromy a keři. Ta se ovšem změnila v pevnou a bez bláta. Tam bylo první zastavení a Pepa nás uvedl do doby dávné. Vysvětlil nám, že vlastně stojíme na starých zbořených hradbách (proto ta změna povrchu cesty). Kousek dál

se nacházelo strniště a uprostřed tohoto velkého prostoru jsme stáli a při Pepově výkladu se rozhlíželi po okolí. Bylo možné vnímat zašlou slávu kdysi zde stojícího hradiska. Na kraji, kde se stráň svažovala k řece, jsme při zapojení fantazie mohli vytušit také vstupní bránu.

Hradisko Staré zámky u Líšně je místo, na kterém jsem už byla, ale až teď jsem ho vnímala poněkud „historicky“. K tomu významně pomohl Pepa, který nás svým připraveným výkladem plným zajímavých souvislostí i faktů vtáhl do atmosféry tohoto prostoru.

V závěru jsme přešli do Líšně a chvíli postáli u zamčeného malebného kostelíka.

Tady Pepa výlet ukončil a šli jsme každý svou cestou, většinou k teplému čaji (jelikož jsme měli mokré boty ☺). Příjemný pocit z pěkně prožitého odpoledne cítím ještě teď. Zase jsem se jednou dobře rozhodla a šla tam, kam se mně původně moc nechtělo. Bylo to fajn.

Jana Rausová

Prosinec v našem sboru

Po dobu, kdy nebude možná plnohodnotná osobní účast na bohoslužbách, budou nedělní shromáždění i biblické hodiny přenášeny on-line prostřednictvím YouTube, platný odkaz najdete vždy na cb.cz/brno.

Pravidelné i mimořádné pobožnosti
(v 10.00, pokud není uvedeno jinak)

- 5. 12. kaz. Karel Hůlka, Večere Páně (2. adventní neděle)
- 12. 12. br. Petr Raus (3. adventní neděle)
- 19. 12. br. Josef Vávra (4. adventní neděle)
- 26. 12. kaz. Daniel Komrška
- 2. 1. 2022 kaz. Karel Hůlka

-
- 19. 12. dětská vánoční slavnost (17.00)
 - 25. 12. Boží hod vánoční kaz. Karel Hůlka (sobota)
 - 1. 1. 2022 Novoroční bohoslužba kaz. Daniel Komrška (sobota)

Modlitební chvíle vždy v neděli v 9.20.

Biblické hodiny (18.00)

- 1. 12. kaz. Daniel Komrška
- 8. 12. kaz. Karel Hůlka
- 15. 12. kaz. Daniel Komrška
- 22. 12. kaz. Karel Hůlka

Dorosty i mládež

Mládež – pondělí 17.30

Malý dorost – úterý 17.00–19.00

Velký dorost – čtvrtek 17.00–19.00

Vzhledem k epidemiologické situaci mohou být setkání online, v tom případě budou rodiče a/nebo dorostenci informováni dopředu (e-mail, facebook dorostu).

Klub rodičů a dětí

Čtvrtek 1., 15. a 29. 12. – 9.45

Přesné informace, pozvánky a aktuality sledujte, prosím, na webu Církve bratrské a na Facebooku pod názvem CBmamaCluB, případně mohou být rozesílány e-mailem.

Zkoušky pěveckého sboru

Každý pátek 16.45.

Brusleníčko

Zahajujeme novou sezónu. Informace podá Tomáš Kotrbatý.

Koncert populárního uskupení

5. 12. 17.00 Ad Hoc hraje Signum Temporis (viz plakátek v minulém Kompas)

Mimořádná setkání k rekonstrukci modlitebny

V pondělí 13. 12. 2021 v 17.30 bude na programu stavební řešení.

V pondělí 10. 1. 2022 v 17.30 budeme řešit financování.

Zveme všechny, kdo mají zájem se jakýmkoliv způsobem podílet na práci na rekonstrukci modlitebny.

Ostatní setkání dle aktuální situace – sledujte oznámení.

Oznámení pro Kompas zpracovává Lydie Křípačová. Prosíme, abyste oznámení týkající se akcí dalšího měsíce směřovali právě k Lydii, nebo zasílali do redakční rady Kompas.